

[Ove Hansen.]

ændringsforslag, som ministeren forleden dag stillede i udvalget vedrørende byrdefordelingen, et ændringsforslag, der går ud på, at de bedst stillede kommuner inden for hovedstadsområdet skal betale lige ved 12 mill. kr. i en fond, som skal uddeles til de kommuner inden for hovedstadsområdet, der er svagere stillet. Det er i og for sig interessante tal. Gentofte kommune skal f. eks. betale 7,3 mill. kr., og Lyngby og Søllerød skal give ca. 1, henholdsvis ca. 3 mill. kr. Ligger der ikke i dette forslag en indrømmelse af, at den byrdefordeling, man oprindeligt har foreslået, alligevel ikke er holdbar. Nu er man bare gået i gang med hovedstadsområdet. Jeg tror, man skulle overveje også de øvrige kommuner i landet; så tror jeg man vil komme til et andet resultat.

Den fg. indenrigsminister (*Thestrup*): Må jeg sige til hr. Krog Hansen, at vore lovforslag har jo de tre formål: at tilvejebringe en bedre udligning mellem de velstående og de økonomisk svage områder af landet, at skabe en bedre harmoni mellem kompetence og økonomisk ansvar og at opnå en administrativ forenkling ved afvikling af en række mindre betydningsfulde refusionsordninger. Jeg vil også gerne sige, at de kommunale organisationer har været enige med os i en reform efter disse linjer, men jeg erkender, at der naturligvis er afvigende opfattelser om enkeltheder. Det er fra vor side fra første færd sagt, at der for hovedstadsområdets vedkommende gør sig særlige forhold gældende, og vi vil naturligvis se på disse særlige forhold. Det er rigtigt, at København er uberørt af det fremsatte ændringsforslag, idet byen hverken skal have penge eller skal af med penge.

Jeg tilføjer i anledning af det, hr. Krog Hansen sagde, at vi naturligvis ikke kan godtage det dagsordensforslag, som det ærede medlem stillede.

Må jeg endelig til hr. Krog Hansen sige

— og det gælder for så vidt tillige den ærede ordfører for forslagsstillerne — at tanken om at fordele tilskud til kommunerne efter indbyggernes aldersfordeling og andre såkaldte objektive kriterier jo ikke er nogen ny tanke. Man har imidlertid måttet erkende, at det ikke er muligt på denne måde at finde frem til en bæredygtig målestok for de enkelte kommuners tilskudsbehov. Dertil er forholdene i virkelighedens verden alt for komplicerede. Som bekendt er derfor et begrænset areal/indbyggertilskud det eneste tilskud efter et såkaldt objektivt kriterium, som regeringen har turdet indbygge i sit byrdefordelingsforslag.

Må jeg over for hr. Sigsgaard sige, at jeg ikke kan se, at det forslag, vi har fremsat, har almissekarakter; det er jo efter saglige kriterier, tilskuddene tildeles. Det er ikke noget, der tildeles efter behag, men udelukkende efter saglige kriterier. Jeg kan naturligvis ikke være enig med det ærede medlem i de meget stærkt agitatorisk prægede udtalelser om, at de rige kommuner bliver rigere og de fattige fattigere, og at det er et klassebestemt forslag, der er fremsat. Jeg har netop gjort rede for, hvilken udligning der sker, og jeg tror ikke, at det ærede medlem i og for sig kan bestride de ting, jeg har sagt derom.

Må jeg over for ordføreren for forslagsstillerne, det ærede medlem hr. Ove Hansen, sige, at jeg tror ikke, det er muligt at gennemføre en reform efter de linjer, det ærede medlem opstillede. I alt fald tror jeg, at en sådan reform vil tage ganske overordentlig lang tid at gennemføre.

Jeg tror ikke, jeg her ved denne behandling kan sige yderligere vedrørende det foreliggende forslag; og som jeg nævnte før, det fremsatte dagsordensforslag kan jeg ikke godtage.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Ove Hansen*): Jeg vil gerne sige til den fg. indenrigsminister, at selv om det skulle tage nogen tid at finde en virkelig løsning af hele byrdefordelingsproblemet, gør det vel